

[Ministeren for Grønland]

med 1 inspektionsskib og 2 kuttere er udført fiskeriinspektion svarende til ca. 36 normale arbejdsdage à 8 timer i gennemsnit pr. enhed. Herudover er der gennemført 15 kontrolbesøg om bord i tyske trawlere. For god ordens skyld skal det nævnes, at inspektionsenhederne foruden inspektionstjeneste også udfører sørednings- og transportopgaver. Dette har i nævnte periode andraget 2½ døgn pr. enhed.

Jeg kan oplyse, at arbejderbeskyttelseslovgivningen ikke har nogen indflydelse på inspektionsenhedernes ophold ved fiskebankerne.

Økonomiske forhold har ej heller nogen direkte indflydelse på indsatsmulighederne for de inspektionsenheder, der er til rådighed for Grønlands kommando, idet dog udbygningen af fiskeriinspektionstjenesten må holdes inden for de rammer, der er fastlagt af finansudvalget i juni 1977.

Jeg vil gerne tilføje, at der i Grønland er etableret et udmærket samarbejde mellem landshøvdingembedet, der modtager fangst-rapporter fra alle store fartøjer, og Grønlands kommando, og at der efter min opfattelse også er et udmærket samarbejde mellem ministeriet for Grønland, forsvarsministeriet og forsvarskommandoen om inspektionsopgaverne.

Til *miljøministeren* (23/1 79) af:

Ole Olsen (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at samfundsgavnlig virksomhed lukkes af ejerne?«

(Spm. nr. 515).

Begrundelse.

De forenede Papirfabrikker har besluttet at lukke genbrugsfabrikken (kartonfabrikken) på Nørrebro. Beslutningen er taget ud fra rent privatøkonomiske betragtninger. Set ud fra samfundsøkonomiske betragtninger er det imidlertid af afgørende betydning, at fabrikker til oparbejdning af affald m.v. opretholdes og udbygges for at dæmme op for rovdriften på vore ressourcer.

Besvarelse (5/2 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der til den bebudede lukning af Københavns Papir- og Kartonfabrik på Nørrebro, tilhørende De forenede Papirfabrikker.

Jeg kan oplyse, at De forenede Papirfabrikker allerede i september 1978 rettede henvendelse til ministeriet med forslag om, at der i samarbejde med papirfabrikkerne og det offentlige skulle tilføres virksomheden en sådan kapital, at det skulle være muligt at fortsætte driften samt – som noget nyt – at iværksætte en produktion af renovationsække på basis af returpapir.

Projektet forudsatte imidlertid, at staten som halvdelen af aktiekapitalen skulle indskyde 40 mill. kr. Hertil kom et 5-årigt rentefrit lån på 50 mill. kr. Der var således tale om en betydelig offentlig investering.

Jeg måtte konstatere, at miljøministeriet ikke havde mulighed for at gå direkte ind i projektet, hvorfor jeg i stedet foreslog De forenede Papirfabrikker at rette henvendelse til det statslige private undersøgelsesselskab Genfiber A/S, der netop har til opgave at tage sådanne projekter op og undersøge, om det ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt er muligt at føre dem ud i livet.

Jeg er bekendt med, at der har været en kontakt til Genfiber A/S, ligesom jeg kan oplyse, at De forenede Papirfabrikker tillige har rettet henvendelse til handelsministeren, der under et møde over for virksomheden har tilkendegivet, at handelsministeriet heller ikke råder over økonomiske midler til at kunne støtte virksomheden.

De forenede Papirfabrikker har herefter truffet beslutning om at lukke virksomheden med udgangen af juli 1979.

Det er klart, at jeg i overensstemmelse med intentionerne i genanvendelsesloven (lov om genanvendelse af papir og drikkevareemballager samt begrænsning af affald) er interesseret i at fremme alle hensigtsmæssige samfundsøkonomiske muligheder for at øge genanvendelsen i dansk industri.

Men på den anden side vil jeg gerne understrege, at det afgørende – om en virksomhed skal lukke eller ej – ikke kan være, at der er tale om en genbrugsvirksomhed. Afgørende må være, om det i det konkrete tilfælde efter en samfundsøkonomisk helhedsvurdering kan betegnes som værende forsvarligt at opretholde en genbrugsvirksomhed.